

Mindretal (Danmarks Retsforbund), der afgiver en Sær-Betænkning.

Et *Flertal* (Alfred Andreassen, Kaj Andresen, Ingvar Dahl, Victor Gram, Qvist Hansen, Kai Jensen, Ole Bjørn Kraft og Carsten Raft) indstiller Lovforslaget til *Vedtagelse* med de nedenfor anførte *Ændringer*.

Gennem disse *Ændringsforslag* har Flertallet villet opnaa, at der af Tipningens Indtægter stilles et større Beløb til Raadighed for Idrætten, og at dette Beløb i højere Grad end i Forslaget allerede ved mindre Indtægter sikres Idrætten og de tre store Idrætsorganisationer. Man har saaledes ogsaa i *Ændringsforslag* Nr. 10 til Lovforslagets § 7, Stk. 2, foreslaaet en Fordeling mellem de store Idrætsorganisationer af den Del af Overskuddet, der skal tilfalde Idrætten, medens et Restbeløb vil være at uddele af Indenrigsministeren. Skulde en af de nævnte Organisationer ikke ønske den Andel, der ifølge Forslaget tilfalder Organisationer, overgaar dette Beløb ogsaa til fri Fordeling af Indenrigsministeren.

For i højere Grad at give Loven Karakter af en Ungdoms- og Idrætslov, er Understøttelsen til Kunstnere og Videnskabsmænd forbeholdt *unge* Kunstnere og Videnskabsmænd, og *Ungdommens Friluftsliv* er anført særskilt som et almennyttigt Formaal, der fortrinsvis skal nyde godt af Tipningens Indtægter.

Det forudsættes, at Finansministeren tager under Overvejelse, at der ligesom i Norge og Sverige fastsættes et Maksimum for Gevinsterne Størrelse.

Et *Mindretal* (Elin Appel, Frandsen, Henry Hansen og Thorkil Kristensen) ønsker at fremhæve følgende:

Det maa efter Drøttelserne i Udvalget anses for usikkert, hvilke Beløb det er rimeligt at yde til Støtte for Idrætten. Det har ikke været muligt fra Finansministeren at faa en virkelig Vurdering heraf, udarbejdet i Samarbejde med Indenrigsministeren som Idrættens Fagminister; men

Oplysninger, der er fremkommet fra sagkyndig Side, synes at tyde paa, at Beløb, der er væsentlig mindre end de Overslag, der er fremkommet fra visse Idrætsorganisationer, vil være tilstrækkeligt.

Dertil kommer, at Idrættens egne Udøvere i mange Tilfælde ikke betaler Kontingenter, der er forhøjet i Forhold til den siden 1939 stedfundne Løn- og Pristigning. De Oplysninger, der er fremkommet under Udvalgets Arbejde, tyder saaledes paa, at en ikke uvæsentlig Del af Idrættens Behov vil kunne dækkes gennem Kontingentforhøjelser, som det vil være rimeligt at foretage.

Det Behov, der herefter bliver tilbage, synes ikke at kunne begrunde det store administrative Apparat og de store Startomkostninger, som Lovforslagets Gennemførelse vilde medføre. Dertil kommer, at Tipningen har vist sig at være stærkt omstridt, ogsaa blandt Idrættens Udøvere. Det fremgaar saaledes af Henvendelser, som Udvalget har modtaget, at en ikke uvæsentlig Del af disse er Modstandere af Systemet af principielle Grunde. Af Oplysninger, som Udvalget har modtaget, synes det ogsaa at fremgaa, at der i Lande, hvor Tipning er iværksat i stort Omfang, — saaledes som det efter Lovforslaget kunde ske her —, har kunnet spores uheldige Virkninger.

Af disse Grunde vil Mindretallet anse det for rigtigt, at der i Stedet for den foreslaaede Tipning gennemføres en Ordning som den i *Ændringsforslaget* under Nr. 3) angivne, saaledes at der i Forbindelse med passende Kontingentforhøjelser i de Organisationer, hvor disse er begrundede, kan ydes Statstilskud efter nærmere Forhandling mellem Idrætsorganisationerne og Indenrigsministeriet.

Et *andet Mindretal* (Arnth Jensen) ønsker at udtale, at naar Mindretallet ikke kan tiltræde det af Mindretallet under Nr. 3 stillede *Ændringsforslag*, er det ikke, fordi man ikke er enig i det Princip, at den bedste Løsning af Spørgsmaalet om Statens Støtte til Idrætsarbejdet vilde være